

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/199/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207641
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617207641.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanému Q. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. Z., B. E. XX/XX, v spore o zaplatenie 1664,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 972,03 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 972,03 eura od 2. 7. 2015 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 100 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 18. 12. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1664,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 2. 7. 2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500085872, uzavretej so žalovaným dňa 5. 11. 2014, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1500 eur. Žalovaný sa zaviazal úver vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 42 mesačných splátkach vo výške 47,43 eura. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1 a do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len 327,97 eura. Keďže žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, uplatnil si dňa 2. 7. 2015 právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma pozostáva z nesplatenej istiny úveru a úroku.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie ku žalobe vyzvaný uznesením zo dňa 19. 3. 2018, ktoré prevzal, spolu s podanou žalobou, dňa 16. 4. 2018. Na pojednávaní uviedol, že boli nejaké nezrovnalosti aj pri uzatváraní zmluvy. Myslel si, že to splatí jednorázovo, ale nepredstavoval si, že to narastie do takejto sumy. Peniaze dal svojej priateľke, ktorá si mala vybaviť hypotekárny úver, z ktorého sa tento úver mal splatiť, žiadne peniaze mu však nedala.

3. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a

včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

4. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že telefonoval s nejakým pánom, dohodli sa, uzavreli zmluvu. Prostriedky išli priamo na účet priateľky, preto nevedel uviesť, aká suma bola vyplatená žalobcom, pripustil, že bolo vyplatených 1350 eur. Priateľka mu tvrdila, že ide dlh uhradiť, on tiež občas dlh uhrádzal. Potom aj so žalobcom komunikoval, povedal mu, aby poslal aspoň nejakú časť splátok. Vznikol mu veľmi veľký dlh na sociálnom poistení, ktorý spláca, narástli mu vysoké úroky z omeškania. Dlž by bol schopný splácať v splátkach po 50 eur mesačne, keď splatí dlh v Sociálnej poisťovni aj vo vyššej sume. Pracuje v pracovnom pomere v medzinárodnej doprave. Základnú mzdu má 500 eur mesačne brutto, v čistom dostáva, vrátane diét, 800-1100 eur mesačne. Býva s priateľkou v byte v nájme. Výdavky na bývanie sú 350 eur mesačne, vrátane energií. Priateľka pracuje, má príjem približne 500 eur mesačne v čistom. Uhrádza 200 eur mesačne výživné na deti, ktorým prispieva aj nad rámec určeného výživného. Sociálnej poisťovni spláca dlh po 230 eur mesačne, telefón uhrádza 40 eur mesačne. Vlastní v spoluvlastníctve s bývalou manželkou byt, ktorý vlastnili ako manželia, a v ktorom zostala bývať manželka spolu s deťmi.

5. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 5. 11. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500085872. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 47,43 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2142,06 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 44,06 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 47,43 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2142,06 eur, RPMN 26,07 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 44,06 %, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur.

7. Podľa oznámenia žalobcu zo dňa 5. 11. 2014 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 47,43 eura, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1. 12. 2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 5. 2018, RPMN 26,07 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 44,06 %.

8. Žalobca dňa 20. 5. 2015 oznámil žalovanému, že aktuálne je v omeškaní s úhradou splátok vo výške 245,97 eura a súčasne ho upozornil, že v prípade omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia sa stávajú splatnými všetky záväzky zo zmluvy o revolvingovom úvere. Oznámenie žalovaný neprevzal v úložnej lehote, zásielka bol uložená dňa 25. 5. 2015.

9. Podľa karty klienta bola žalovanému vyplatená žalobcom suma 1350 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi na úver spolu 377,97 eura.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, t. j. k 5. 11. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

19. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

20. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba A. D. O. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vrátenia zostatku poskytnutého úveru, spolu s dojednaným úrokom. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 5. 11. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1500 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 42 mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy konal ako fyzická osoba, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve. Úver, poskytnutý žalobcom žalovanému, je spotrebiteľským úverom. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu. Zmluvné dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere (splácaní splátok úveru), dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Termín konečnej splatnosti úveru pritom musí byť určený v zmluve jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade. Je neprípustné, aby spotrebiteľ, ako slabšia zmluvná strana, musel zo zmluvných dojednaní „vydedukovávať“, dokedy bude povinný plniť povinnosti zo zmluvy a kedy bude splatná posledná splátka úveru. Navyše, termín konečnej splatnosti úveru nemožno zamieňať s údajom o počte splátok, ktorý je samostatnou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 5. 11. 2014, v ktorom bol uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru, nemôže nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy, nakoľko predstavuje jednostranný právny úkon. Pokiaľ aj v čl. 7. zmluvy bolo dojednané právo veriteľa jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané oprávnenie jednostranne určiť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená náležitosť má byť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaná priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/225/2016, 5Co/369/2017 a 11Co/10/2018, v obdobných právnych veciach, v ktorých odvolací súd rovnako konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru z dôvodu absencie zákonnej náležitosti zmluvy v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaje o termíne konečnej splatnosti úveru.

27. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje aj dojednanie o RPMN, ktoré je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania súd totiž nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaje o RPMN. Výška RPMN je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte (čl. 5 zmluvy) iná (26,17 %) ako v prijatí návrhu - akceptácii (čl. 6 zmluvy - 26,07 %). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu RPMN, nakoľko zo strany žalobcu nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy v uvedenej

časti. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 9Co/925/2014, 9Co/359/2017, 9Co/141/2015 a 9Co/85/2015.

28. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu, v zmysle vyššie uvedených právnych záverov, absentovali údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa úver, poskytnutý žalobcom žalovanému, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie reálne poskytnutého úveru, t. j. 1350 eur. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ si žalobca započítal na pohľadávku žalovaného na vyplatenie dojednaného úveru vo výške 1500 eur poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, z dôvodu bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobcovi uvedený poplatok neprislúchal. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu reálne vyplatených prostriedkov vo výške 1350 eur, po odpočítaní žalovaným vykonaných úhrad vo výške 377,97 eura, ktoré mal preukázané zo žalobcom predloženej karty klienta, t. j. 972,03 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len z priznanej sumy 972,03 eura, odo dňa uplatneného v žalobe, keďže žalobca vyhlásil splatnosť úveru oznámením zo dňa 20. 5. 2015 v lehote 15 dní od doručenia oznámenia, ktoré sa dostalo do sféry dispozície žalovaného dňom uloženia zásielky na pošte dňa 25. 5. 2015. Dňa 9. 6. 2015 sa teda stal úver splatný a dňom nasledujúcim sa dostal žalovaný s plnením svojho záväzku do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od 2. 7. 2015, nakoľko nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnenej žalobou. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

31. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Súd pri rozhodovaní prihliadol na výšku priznaného plnenia, osobu žalobcu, osobu žalovaného, najmä výšku jeho príjmov a výdavkov. Súd mal za to, že povolením splácania priznaného plnenia v splátkach nebude závažným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu, vzhľadom na to, že sa jedná o právnickú osobu a vzhľadom na výšku poskytnutého úveru a výšku priznaného plnenia. Súd prihliadol aj na žalovaným tvrdenú výšku príjmov a výdavkov, ktoré žalobca nerozporoval. Žalovaný poberá príjem z pracovného pomeru vo výške 800-1100 eur mesačne, vrátane náhrad stravného. Jeho podiel na výdavkoch na bývanie predstavuje 175 eur mesačne, výživné na deti uhrádza v sume 200 eur mesačne, Sociálnej poisťovni spláca dlh po 230 eur mesačne. Súd mal zo skutkových tvrdení žalovaného, ktoré žalobca nerozporoval, preukázané, že jeho príjmy, po zohľadnení tvrdených výdavkov, mu umožňujú splácať priznanú sumu v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Žalovaným navrhovanú splátku vo výške 50 eur mesačne súd považoval, vzhľadom na vyššie zistené pomery žalovaného, za neprimerane nízku.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v spore predstavoval 972,03

eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 58,5 %, jeho neúspech 692,06 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 41,5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 17 % (58,5 % - 41,5 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na pomernú časť náhrady trov konania v rozsahu 17 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.